

QUAN MONTORNÈS DEL VALLÈS ERA PALAU D'AMETLLA

De Palau d'Ametlla a Montornès del Vallès De Palau d'Ametlla a Montornès del Vallès

L'última incursió àrab sobre el Vallès va ser la dels almoràvits, l'any 1115. A partir de llavors, la vida es va normalitzar a la comarca sota el domini dels senyors feudals. El nostre poble es deia aleshores Palau d'Ametlla i estava dominat pel senyor de Montornès, un petit terratinent que residia a la Torrassa (ara, Torre Tavernera).

El 1342, un Montornès va comprar el castell de Sant Miquel al rei Pere III. Entre les condicions de la venda hi entrava el canvi de nom del poble, que des d'aquell moment es va dir Montornès, com el seu amo.

EL CASTELL I L'ERMITA, EL SEU PERIMETRE

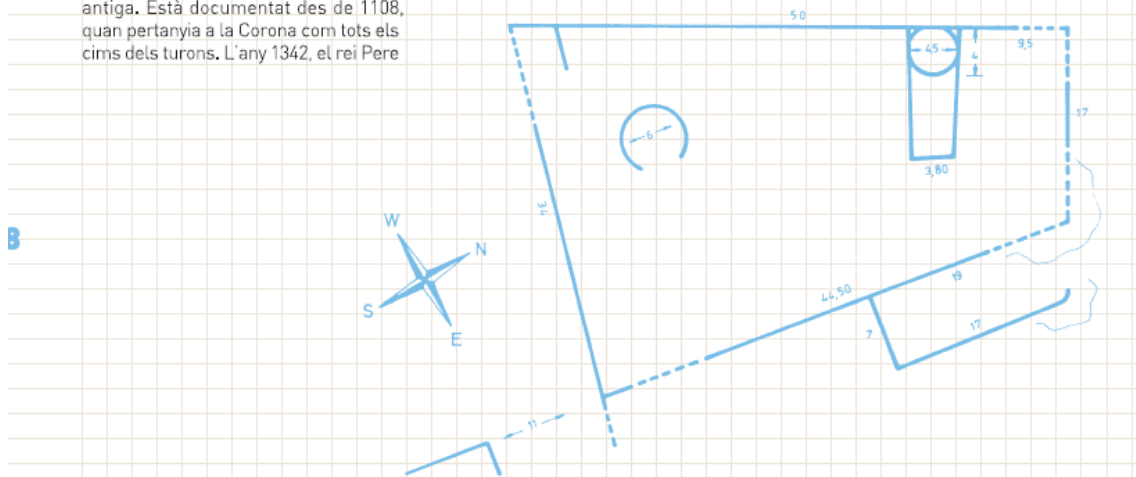
El castell de Sant Miquel El castell de Sant Miquel

Mentre que a Montornès li diem castell de Sant Miquel, a Vallromanes li diuen castell de Montornès. S'alça al límit actual dels dos municipis.

No se'n coneix l'antiguitat ni si està edificat sobre una construcció més antiga. Està documentat des de 1108, quan pertanyia a la Corona com tots els cims dels turons. L'any 1342, el rei Pere

III va vendre el castell, amb la jurisdicció civil i criminal i el mig imperi, als senyors locals, els Montornès. La compra es va completar el 1390 amb l'adquisició del mer imperi i la directa i alodial senyoria, que la Corona s'havia reservat.

Pocs anys més tard, el 25 de maig de 1448, un terratrèmol amb epicentre situat entre Granollers i Llinars, de magnitud calculada en 5,6, va enderrocar la fortalesa, que mai no ha estat reconstruïda.

L'ermita de Sant Miquel L'ermita de Sant Miquel

Els ibers feien santuaris als llocs alts en honor d'un déu guerrer que, posteriorment, el cristianisme va identificar amb l'arcàngel Sant Miquel per facilitar la conversió dels pagans. És molt probable que l'ermita de Sant Miquel sigui més antiga que el castell i, fins i tot,

que l'imperi romà i el cristianisme. La planta és petita, de 7 x 7 m, lleugerament cònica, i es troba en estat ruïnós. La capella està documentada des de 1121. Va ser restaurada a la primera del segle XVII i es va ensorrar a la

segona meitat del segle XX. Els veïns de Vallromanes feien un aplec cada setembre a l'ermita de Sant Miquel. A mig camí, en arribar al turó de la Salve (on avui estan les antenes de telefonia mòbil), s'aturaven a cantar l'oració mariana.

LA CIUTAT IBÈRICA

La ciutat ibera de Montornès

Es tracta d'un poblat d'extensió considerable, situat llevant del castell de Montornès, prop del cim del turó. S'hi han fet algunes petites excavacions,

però mai no se l'ha estudiat de manera sistemàtica. Tenia un carrer central i un santuari, i disposava de forns de ceràmica.

Devia estar emmurallat, encara que no són visibles les restes de la muralla. Potser les

pedres van servir per edificar el castell de Montornès mil anys més tard.

S'hi ha trobat ceràmica ibera

(campaniense A i B), àmfores itàliques, gregues i púniques, sivelles i anells de bronze i ferro. L'abundor de les restes ceràmics que es troben a flor del terreny sembla indicar una destrucció violenta de la ciutat.

